

РЕШЕНИЕ

№ 428

гр. Перник, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720201045 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д-63д от ЗАНН

С наказателно постановление №**42-0005748/16.03.2023** г., издадено от Ч. А. К. - директор на РД "АА", София, ул. "Витиня" № 1, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАВП; чл.189, ал.12 ЗДВП и чл.47, ал.2 ЗАНН, на Л. Д. Р., ЕГН: *****, живущ *****, са наложени следните административни наказания и за следните нарушения: за нарушение на чл. 34,§. 3, буква "б"от Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, и на основание - чл. 93в,ал. 11 от Закона за автомобилните превози, глоба , в размер на 500 /петстотин/ лева, и на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата за нарушение на разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за движението по пътищата във връзка с чл. 6 от Наредба №11 на МРРБ глоба в размер на 2000 лв.

Против издаденото наказателно постановление в срок е постъпила жалба от на Л. Д. Р., с която моли наказателното постановление да бъде отменено. Твърди се, че Наказателното постановление е издадено въз основа на акт за установено административно нарушение номер 185 от 15.02.2023 г., за това, че водача не е въвел ръчно, когато е извън превозното средство и видно от кантарна бележка МПС е 44900 кг, като превъзвешението е с 12900 кг. При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление се сочи че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. На първо място липсвало описание на обстоятелствата, при които е

извършено твърдяното нарушение - неспазване императивните разпоредби на чл. 42, т. 4 и съответно на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Наказателното постановление се твърди, че е издадено в нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съобразно цитираните две разпоредби на ЗАНН в НП задължително следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено и да следва да се съдържа и пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени доказателствата, които го подкрепят. Видно от обстоятелствената част на НП, в същото изобщо не е посочено място на извършване на нарушението, като липсвали и факти, които да мотивират извод за датата на извършване на нарушението. Не ставало ясно и след като водача е представил удостоверение за дейности от което е видно, че не е управлявал МПС какъв друг вид данни трябва да предостави на проверяващия екип. Освен това във връзка с прилагането на чл. 34 от Регламент(ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт и по - специално използването на формуляра (удостоверение за дейности), Регламент (ЕС) №165/2014 постановява в член 34 (3), че -Държавите - членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство. В същото време член 11 (3) от Директивата 2006/22 постановява, че "Електронен формуляр, който може да се разпечатва, се създава от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 12, параграф 2, за да се използва, когато водачът на превозното средство е в отпуск по болест или в годишен отпуск или когато водачът е управлявал друго превозно средство, изключено от обхвата на Регламент (ЕИО) №3820/85 за периода, посочен в член 15, параграф 7, първата алинея, първото тире от Регламент (ЕИО) № 3821/85.. Такъв формуляр за удостоверяване на дейности е установен чрез Решение на Комисията от 14 декември 2009 г. (2009/959/ЕС). Както допълнително е пояснено Тълкувателно разяснение 5, Регламент (ЕС) № 165/2014 не отменя Директива 2006/22 и Решението на Комисията относно удостоверението за дейности, при което въз основа на тази директива. Тъй като член 34 (3) от Регламент (ЕС) № 165/2014 постановявал, че държавите-членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство, удостоверението за дейности, установено с Решението на Комисията от 2009 г. (въз основа на член 11(3) от Директива 2006/22). не следва да се изисква от държавите-членки, за доказване на дейностите на водачите, когато са извън превозното средство. По отношение на вмененото нарушение за претоварване на МПС, се моли съда да приеме, че изложената фактическа обстановка се установява от - кантарна бележка, което означавало, че контролният орган се позовава на измерване, което е направено от фирма, а не с контролен уред, за който задължително се изисква заверка от Български институт по Метрология. Нямало описан дори номер на везната с което да се удостовери дали същата е от одобрен тип. В нито един нормативен акт не е вменена като документ - кантарна бележка. Съответно, данните от това измерване не могат да се вземат предвид, както и да се констатира, че ППС е тежко. С тези доводи се моли атакуваното НП да бъде

отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не е участвал лично представител не изпраща. Съдът е докладвал по делото, постъпило по делото в първото с.з., с което приложено изпращат постъпили при тях писмени бележки с рег. №204983/18.07.2023 г. към жалба от Л. Р., в което доразвиват доводите от жалбата.

За административно наказващият орган, редовно призовани, представител не се явява.

По делото в качеството на свидетели са били разпитани актосъставителят Й. Ц. П., и свидетелят по акта- К. Г. В., относно констатациите при съставянето на акта, като същите поддържат описаното в акта, и сочат обстоятелствата при които проверката е била извършена.

СЪДЪТ в първото по делото с.з. е докладвал и приел постъпило по делото писмо рег.№ 17235/16.08.2023 г., от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София, с което е предоставено един брой заверено копие на кантарна бележка № 160929.

Следва да се посочи, че делото е било изпратено по подсъдност, след като първоначално е било заведено прес СРС-АНД № 6637/2023 г. по описа на СРС Съдът е приел и приложил към преписката така представените допълнително писмени доказателства.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и чл. 18 от НПК, както и доводите на страните, намира за установено следното:

Съгласно описаното в акта и НП, като фактическа обстановка, поддържано и от актосъставителя и свидетеля по акта в с.з., , а именно свидетелите -Й. Ц. П., и свидетелят по акта- К. Г. В.,то същите поддържат, че по време на проверката, на 15.2.2023 г. около 14:03:19 часа на автомагистрала Струма км ЗП+400, пътен възел с. Боснек посока гр. Перник, жалбоподателят бил спрял, като същият управлявал- МПС Волво ФМ, с рег. № ***** от кат. №3, като извършвал обществен превоз на товари на територията на Република България по маршрут от кариера Студена до гр. Перник, видно от товарителница №0004923/15.02.2023г, като при проверката проверяващите е описано, че са установили, че, както следва -За периода от 10:41 часа UTC време на дата 11.02.2023г до 12:24 часа UTC време на дата 11.02.2023г в резултат на отсъствие от превозното средство и не е бил в състояние да използва контролния уред, водачът не е въвел с използването на функцията за ръчно въвеждане, осигурена от записващото оборудване /дигитален тахограф/, необходимите данни, видно от разпечатка от карта на водача от 11.02.2023г; Пътното превозно средство е описано, че е с маса, която надвишава допустимите максимални маси за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, като МПС с 4 оси с 2 управляеми оси - 32 тона, видно от свидетелство за регистрация №012513514 е натоварено и с обща маса 44900 кг., видно от кантарна бележка от 15.02.2023г, като превишението на натоварването е с 12900 кг. При абсолютно идентично описани фактически обстоятелства, АНО след като ги е възпроизвел дословно от акта, е издал процесната НП, с което на Л. Д. Р., ЕГН: *****, живущ *****, са наложени следните административни наказания и за следните нарушения: за нарушение на чл. 34,§. 3, буква "б"от Регламент (ЕС) № 165/2014 на ЕС, и на основание - чл. 93в,ал. 11 от Закона за авт. Превози,

глоба, в размер на 500 /петстотин/ лева, и на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата за нарушение на разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за движението по пътищата във връзка с **чл. 6 от Наредба №11 на МРРБ глоба в размер на 2000лв**./. Следва да се посочи, че актът бил издаден на място и генериран на място, подписан от водача, без същият да впише възражения и му бил връчен препис от акта. Такива не постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена по несъмнен начин, като взе предвид показанията на свидетелите актосъставителят П., който в с.з. посочва, че на процесната дата с колегата му К. Г. В. били на работа, изпълнявайки задълженията си по контрол на пътя. На пътен възел Боснек по маршрута кариера - посока гр.Перник спряли описания в акта автомобил с посочения водач. Акта бил съставен за това, че водача, когато е почивал и не е бил в състояние да използва контролния уред не е въвел с функцията за ръчно въвеждане в началото на работния ден или след почивката данните за картата, която не е била в тахографа, което е нарушение на чл.34, параграф 3, б.б от Регламент /ЕС/165/2014, както и за това, че е управлявал МПС с маса, която надвишава допустимите максимални маси за движение по пътищата, а именно за претоварване на автомобила, с което е нарушил чл.139 ал.1, т.2 от ЗДвП, вр.чл.6 от Наредба № 11 на МРРБ. В същия смисъл са показанията и на св. В., като изнесеното от същите, напълно кореспондира с останалия събран по делото писмен доказателствен материал, в преписката, част от който -по-голямата част, съдържащ се в приобщеното изпратено по комп. дело -АНД №6637/2023 г. по описа на СРС, то е видно е, че съдът е приобщил цялата доказателствена съвкупност в кориците на настоящото дело, както и към доказателствената съвкупност по делото е изрично приобщен с протоколно определение- Акт 00185 за установяване на административно нарушение, изготвен на 15.02.2023 г. в оригинал, писмо рег. № 15943/28.07.2023 г. от Софийски районен съд, ведно с писмени бележки рег. №204983/18.07.2023 г. към жалба от Л. Р., писмо рег.№ 17235/16.08.2023 г., от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София, ведно с един брой заверено копие на кантарна бележка № 160929.

По делото също са приобщени и -Разпечатка от карта на водача Lazar Ragin; Кантарна бележка № 160929; Товарителница № 0004923 Контролен талон № 2850292320; **Оригинал на НП № 42-0005748/16.03.2023 г.** и заверено копие; Заверено копие на известие № 52-00-56-3032/20.04.2023 г.; Заверено копие от длъжностна характеристика на актосъставителя; Заверено копие на Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г.; Заверено копие на Заповед № 7/16.01.2023 г.;

По отношение на нарушението по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от ЗДвП, вр. чл. 6 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г.:

Съгласно чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро от ЗДвП движещите се по пътя ППС трябва да бъдат с размери, маса и натоварвания на ос, които не надвишават установените от министъра на регионалното развитие норми, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението. Нормата на чл. 139 от ЗДвП е бланкетна и препраща към Наредба № 11 от 03.07.2001 г., където в чл. 6 е определена допустимата максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване. От съдържанието на чл. 6 / тъй-като само така без ал и точки е вписана и в акта и в НП/ се установява, че същата е в следния смисъл: *ал.(1) Допустимата*

максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, е за: т1. пътни превозни средства, които са част от състав от ППС, както следва: а) ремарке с две оси - 18 t; б) ремарке с три оси - 24 t; 2. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) състав от ППС с пет, шест и повече оси, както следва: а) (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) моторно превозно средство с две оси с ремарке с три и повече оси - 40 t; б) (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) моторно превозно средство с три и повече оси с ремарке с две, три и повече оси - 40 t; 3. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) съчленени ППС с пет, шест и повече оси, както следва: а) (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) моторно превозно средство с две оси с полуремарке с три и повече оси - 40 t; б) (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) моторно превозно средство с три и повече оси с полуремарке с две, три и повече оси - 40 t; в) (изм. - ДВ, бр. 62 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) моторно превозно средство с две оси с триосно полуремарке, превозващо при интермодални транспортни операции един или повече контейнера или сменяеми каросерии с обща максимална дължина до 45 фута – 42 t; г) (нова – ДВ, бр. 62 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) моторно превозно средство с три оси с двуосно или триосно полуремарке, превозващо при интермодални транспортни операции един или повече контейнера или сменяеми каросерии с обща максимална дължина до 45 фута – 44 t; 4. състав от ППС с четири оси, съставени от моторно превозно средство с две оси и ремарке с две оси - 36 t; 5. (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) съчленени ППС с четири оси, съставени от моторно превозно средство с две оси и полуремарке с две оси, когато разстоянието между осите на полуремаркетото е: а) (изм. - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) от 1,3 m до 1,8 m - 36 t; б) по-голямо от 1,8 m - 36 t; 6. моторни превозни средства, както следва: а) (изм. - ДВ, бр. 62 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) моторни превозни средства с две оси, различни от автобуси – 18 t; б) моторни превозни средства с три оси - 25 t (26 t); в) моторно превозно средство с четири оси с две управляеми оси - 32 t; г) (нова - ДВ, бр. 67 от 2007 г.) моторно превозно средство с пет оси - 40 t; 7. (изм. - ДВ, бр. 62 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) автобуси, както следва: а) автобуси с две оси – 19,5 t; б) съчленени автобуси с три оси – 28 t.

В случая, видно от описаното в акта и в НП, се сочи в т.2 на вмененото нарушение – Пътното превозно средство е с маса, която надвишава допустимите максимални маси за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, като МПС с 4 оси с 2 управляеми оси - 32 тона, видно от свидетелство за регистрация №012513514 е натоварено и с обща маса 44900 кг., видно от кантарна бележка от 15.02.2023г, като превишението на натоварването е с 12900 кг. Тоест МПС с четири оси, но както основателно се възразява в жалбата, не е извършено надлежно описание на нарушението, което е вменено, при положение, както се посочи по-горе, че първата норма е бланкетна, а нормата след привръзката съдържа цитираните по-горе множество хипотези, всяка от които е диференцирана, като нито в акта, нито в НП, това вменено нарушение е подведено в пълнота към фактическия състав на съответната нарушена разпоредба, като по тълкуването път не следва жалбоподателят да издирва коя хипотеза на чл.6 от Наредбата е нарушил, а задължения на АНО е до посочи въз основа на кой факти, коя норма счита за нарушения с целия й фактически състав / ар. Чл.6 от ЗАНН/, задължение, което в случая АНО не е изпълнил, и което пряко е рефлектирало, както на правото на защита на жалбоподателя, така и на липсата на изпълване на разпоредбата на чл.42 и чл.57 ЗАНН, досежно описание на вмененото нарушение, като и видно от описаното в акта и НП,

като факти, то очевидно АНО е имал предвид чл.6, ал.1, т.6, б. „в“ , което изцяло обаче липсва като описание на вмененото нарушение и е достатъчно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно досежно това вменено нарушение / като в допълнение следва само да се маркира, че чл.6, ал. 1, т. 6 се установява, че *разпоредбата съдържа четири хипотези в зависимост от това с колко оси е превозното средство, поради което броят на осите се явява и съставомерен признак на нарушението и обстоятелство, което е относимо към съставомерността на деянието.* Разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 6, б. "в", която е предявена за нарушена от жалбоподателя /без да е надлежно описана обаче/, въвежда допустима максимална маса от 32 тона за МПС с четири оси с две управляеми оси. Последните обстоятелства не са описани нито в АУАН, нито в НП. Посочено е единствено , че ППС е категория N3. Според чл. 149, ал. 1, т. 3, б. "в" от ЗДвП категория N3 са ППС проектирани и конструирани основно за превоз на товари, които са с технически допустима максимална маса над 12, т. Ето защо съдът намира, че в АУАН и в НП нарушението /по т.2 от НП/не е описано пълно и точно от фактическа страна съобразно императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като вписването единствено на категорията на автомобила не дава информация за броя на осите на управляваното от жалбоподателя МПС. Липсата на съставомерни признаци и съответно на относимите към тях факти е съществено процесуално нарушение, тъй като не само, че ограничава правото на защита, но и възпрепятства осъществяването на съдебен контрол. След като не е предявено словесно обвинение с точна правна квалификация, в това число- колко оси е процесния товарен автомобил, не може да се изведе еднопосочен извод към коя хипотеза на чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. следва да се квалифицира деянието и дали изобщо е извършено процесното нарушение, поради което и обжалваното НП в тази му част подлежи на отмяна, предвид наличното съществено процесуално нарушение.

За пълнота на решението съдът счита за необходимо да отбележи, че прие за неоснователни останалите наведени доводи от защитника на жалбоподателя за несъставомерност на деянието.

Това, че проверяващите не са измерили теглото на проверяваното МПС с мобилна везна, не съставлява нарушение, тъй като общата маса на товара безспорно се установява от представената лично от жалбоподателя кантарна бележка от 15.2.2023 г., която е иззета със съставянето на АУАН. В обсъжданата кантарна бележка освен, че е индивидуализирано МПС-то, то е вписана и че е нето тегло 44900 кг при второто претегляне. Липсата на каквото и да е съмнение относно проверяваното лице, управляваното от него МПС и превозвания товар, са направили безпредметно извършването на замерване от страна на проверяващите съгласно чл. 35, ал. 3 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., което в случая не е и задължително. Контролните органи правомерно са зачели резултата от извършеното измерване, обективизирано в представената при проверката на АМ Струма кантарна бележка от жалбоподателя, с която той е приел и е извършвал процесния превоз. Липсата на оспорване верността на обстоятелствата, удостоверени в кантарната бележка не е дало основание за провеждане на ново претегляне на превозното средство. Ето защо и направеното възражение в тази насока се явява неоснователно. Но предвид изложените по -горе други съображения, НП в тази му част е незаконосъобразно и следва да се отмени. е издадено от компетентен орган, съотв.

Следва във връзка с възраженията в жалбата също така да се посочи, че процесният АУАН е съставен от компетентни длъжностни лица, видно от приложеното към АНП копие на Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. /представена в преписката по делото/.

Съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в този закон, а съгласно ал. 12, наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза.

Съгласно чл. 166, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби имат право да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата изправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари.

Видно от цитираните правни норми, ИА "Автомобилна администрация" е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което нейните длъжностни лица имат правото да съставят АУАН. Следователно, възраженията относно материалната компетентност в този смисъл в жалбата са неоснователни, но в останалата им част досежно пороците, констатирани при реализиране на административно наказателната отговорност на лицето, водят до извод за отмяна на атакуваното НП.

Съдът намира за основателни доводите на въззивника за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на въззивника в хода на административно-наказателното производство. АУАН и НП НЕ съдържат факти, които изпълват изискването за минимално необходимо съдържание на обстоятелствената им част по начин, който да гарантира правата на наказаното лице, като същият бъде информиран какво конкретно нарушение се твърди, че е извършил, като не отговарят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което и се налага извод за отмяна на атакуваното НП в тази му част.

Що се отнася до другото вменено нарушение по т.1 от НП, а именно, че- „...на: 15.02.2023 г.около 14:03:19 часа на автомагистрала Струма км ЗП+400, пътен възел с. Боснек посока гр. Перник управлява МПС Волво ФМ с рег. № *** от кат. N3, като извършва обществен превоз на товари на територията на Република България по маршрут от карьера Студена до гр. Перник, видно от товарителница №0004923/15.02.2023г,**

като при проверката било установено, че:

1. За периода от 10:41 часа UTC време на дата 11.02.2023г до 12:24 часа UTC време на дата 11.02.2023г в резултат на отсъствие от превозното средство и не е бил в състояние да използва контролния уред, водачът не е въвел с използването на функцията за ръчно въвеждане, осигурена от записващото оборудване /дигитален тахограф/, необходимите данни, видно от разпечатка от карта на водача от 11.02.2023г;“, то съдът намира, следното: Цифрово в акта е записано, че с това си поведение жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 34 § 3 б. "б" от Регламент № 165/2014 г. на ЕС, като при възпроизвеждане на същите факти в НП на основание **чл. 93в ал. 11 от ЗАвПр** за осъществяване състав на административно нарушение по чл. 34 § 3 б. "б" от Регламент № 165/2014 година му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева. Нарушението е видно от направена разпечатка от картата на водача за гореописания период /приложена по делото/. Съгласно член 34, § 3, б. "б" от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф, като видно от описанието на вмененото нарушение по-горе то отново диспозицията на нормата не е изписана изцяло, а само частично. Чл. 34, § 3, б. "б" от Регламент/ЕС/ № 165/2014 г. предвижда, когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в § 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф. Посочената разпоредба, вменява в задължение на водача, когато в резултат на отсъствие от превозното средство не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в § 5, буква б), подточки ii), iii) и iv), а именно "друга работа", "период на разположение" и "почивки по време на работа или почивки", се вписват в тахографския лист ръчно, чрез автоматично регистриране или по друг начин, четливо и без зацапване на тахографския лист, ако превозното средство е оборудвано с аналогов тахограф. Съгласно чл. 34, параграф 1, 3 и 5 от Регламента всички дейности (включително периодите на почивка), следва да се записват в тахографа чрез използване на подходящи механизми за превключване. И в случай на отсъствие от превозното средство водачът трябва да регистрира дейността си със задна дата чрез ръчно въвеждане на данни..

Действително въпреки забраната на член 34 параграф 3, изречение 2 от Регламент (ЕС) № 165/2014, съгласно който "Държавите-членки не налагат на водачите изискване да представят формуляри, свидетелстващи за действията им във времето, когато не са били в превозното средство", представяне на удостоверение за дейности. Установено с Решение на Комисията от 2009 г. въз основа на чл. 11, ал. 3 от Директива 2006/22, този документ продължава да има удостоверителна сила за вписаните в него факти и при представянето му следва да се зачете,

Настоящият съдебен състав, основавайки се на доказателствата по делото намира, че вмененото на жалбоподателя нарушение по т.1 от НП не е доказано по несъмнен начин, което мотивира отмяна на обжалвания административнонаказателен акт като незаконосъобразен.

Съображенията са следните:

Съгласно чл. 53 от ЗАНН наказателно постановление се издава, когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В административнонаказателното производство тежестта на доказване лежи върху АНО, като жалбоподателят не е длъжен да доказва, че не е извършил нарушението, респ., че не е действал виновно, нито е допустимо да се правят изводи в негова вреда ако не е доказал възраженията си. Отразените в съставения акт за установяване на административно нарушение обстоятелства, послужили като фактическо основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на жалбоподателя подлежат на доказване в съдебното производство със средствата и способите по НПК, в съответствие с правилата и принципите в кодекса, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила и доказателствената тежест остава за административнонаказващия орган, съобразно презумпцията за невинност в чл. 16 от НПК, приложима и в административнонаказателното производство с оглед чл. 84 от ЗАНН.

В този контекст, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства не установяват обстоятелствата по чл. 53 от ЗАНН. Въпреки взетите от съдебния състав мерки за разкриване на обективната истина, чрез допускане в качеството на свидетели на актосъставителя и свидетеля по акта, посочен като свидетел на установяването на нарушението, като св. П. за това нарушение сочи, че – „Акта беше съставен за това, че водача, когато е почивал и не е бил в състояние да използва контролния уред не е въвел с функцията за ръчно въвеждане в началото на работния ден или след почивката данните за картата, която не е била в тахографа, което е нарушение на чл.34, параграф 3, б.б от Регламент /ЕС/165/2014“, тоест съвсем бланкетен разпит от който не става ясно коя от посочените по-горе хипотези е нарушил водачът, докато св.В. обяснява и алгоритъма на поведение на водачите по принцип при използването на дигитални тахографи, което следва да се реализира при това нарушение и какво следва да е поведението на водачите-„Водачите на МПС са длъжни да въведат времето, през което почиват, в дигиталните тахографи. Когато са извън превозното средство те изваждат дигиталната карта, и след това като я постави той трябва да въведе нови данни в тахографа. Тахографа ги пита: „от тая дата, от тоя час до тоя час, какво прави“ и той просто трябва да натисне „ОК“, „почивахте ли? и това е. Те не го правят. Поставят картата и

направо тръгват и карат. И затова водачът е санкциониран. Да, прегледали сме тахографа и сме извършили анализ на картата. Имаме програма, а след това предполагам, че съм извадил разпечатка от дигиталния тахограф, че няма данни в същия. От тая дата до тая дата, и от кой час до кой час, ако не е въведено, дава питанка. Иначе трябва на това нещо да му бъде „легло“... Тук трябва да му покаже, че този един час и четиридесет и три минути му е „легло“, а той му е направил „питанка“. Трябва да бъде „легло“ на тази тахограма. Тази „питанка“ показва, че не е отчел въведени данни, т.е. водачът не е въвел необходимите данни...“, тоест не посочва в конкретния случай какво точно нарушение са установили и вменили че е извършил водача.

Процесуалното поведение на АНО относно това нарушение очевидно сочи, че страната, носеща тежестта на доказване в производството, се е дезинтересирала от събиране на посочените доказателствени средства, като не е оборила и възраженията в жалбата от страна на защитата, че се касае за друга дата на това вменено нарушение и че процесният камион се шофира и от други шофьори и че същите не е бил на работа с този камион по това време, за което се сочи в акта и в НП, като АНО не е ангажирал доказателства, в този смисъл макар и да носи тежестта за установяване на подлежащите на доказване релевантни факти, тъй като наличието на съставен акт, в който е обективизирана една формална констатация за осъществено нарушение не е достатъчно, за да се приеме еднозначно, че обстоятелствата в съдържанието му са отразени обективно и точно и съответстват на действителността, особено предвид направеното от жалбоподателя възражение. Поради това възражението на жалбоподателя - че не е извършил вмененото му нарушение, не може да бъде игнорирано като недостовърно и защитно.

Изложеното мотивира съдебния състав да приеме, че предявеното му административнонаказателно обвинение не е доказано по несъмнен начин, тъй като събраните доказателства не позволяват формиране на категоричен извод, че фактическата обстановка е установена точно, че нарушението е извършено и то виновно, и че законосъобразно от жалбоподателя е бил привлечен към административнонаказателна отговорност за него.

Наред с изложеното съдебният състав констатира, че при образуване на административнонаказателното производство са нарушени императивни правила, пряко свързани с правото на защита на наказания и регламентирания в закона гаранции за упражняването му ефективно и в пълен обем, което самостоятелно е основание за отмяна на обжалвания административнонаказателен акт като незаконосъобразен.

Не са изпълнени императивните изисквания за означаване датата и мястото на извършване на нарушението по чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Предвид изложените факти в обстоятелствената част на акта и постановлението, безспорно е, че датата и мястото визирани в тях са тези, на които нарушението е установено при спирането на жалбоподателя за проверка, не датата и мястото на извършване на самото нарушение. Последното се е изразило в бездействие - неизпълнение на задължението за въвеждане на данните за период, в който не е имал възможност да използва монтирания на превозното средство тахограф, поради това че бил извън превозното средство, предхождащ датата на проверката, което е изисквало ясна констатация къде и в кой момент жалбоподателят е следвало да извърши

дължимото действие - да въведе вписе в картата си на водач съответния период по чл. 34, § 3, б. "б" от Регламент (ЕС) № 165/2014 г.

При това положение означените в акта и н. п. дата и място на извършената проверка - 15.02.2023 г., часа на автомагистрала Струма км ЗП+400, пътен възел с. Боснек посока гр. Перник, не са действителните дата и място на извършване на нарушението, констатирано при изложените обстоятелства. Освен нарушаване на императивните изисквания към съдържанието на акта и постановлението в тази насока, допуснатата неяснота не дава възможност за установяване спазена ли е местната подсъдност за разглеждане на делото, както и доказана ли е материалната компетентност на актосъставителя и наказващия орган.

Допуснатите нарушения в административнонаказателната процедура са съществени, неотстраними са и самостоятелно обуславят отмяна на обжалвания административнонаказателен акт на процесуално основание и за това нарушение.

Посочените нарушения в т. 1 и т. 2 в НП не съставляват маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. На първо място следва да се отчете, че те са формални и от тяхното извършване не е необходимо да настъпят вредни последици. На следващо място не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Съдът намира за основателни доводите на въззивника за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на въззивника в хода на административно-наказателното производство. АУАН и НП НЕ съдържат факти, които изпълват изискването за минимално необходимо съдържание на обстоятелствената им част по начин, който да гарантира правата на наказаното лице, като същият бъде информиран какво конкретно нарушение се твърди, че е извършил, като не отговорят на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което и се налага извод за отмяна на атакуваното НП.

По разноските:

По делото не са направени искания от страните за присъждане на разноски, както и не е представен списък с разноски.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.3, т.1 и т.2, вр. Ал.2, т.1 вр.ал.1, вр.чл.58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № **42-0005748/16.03.2023** г., издадено от **Ч. А. К.** - директор на РД "АА", София, ул. "Витиня" № 1, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл.92, ал.2 от ЗАВП; чл.189, ал.12 ЗДвП и чл.47, ал.2 ЗАНН, на **Л. Д. Р.**, ЕГН: *****, живущ *****, са наложени следните административни наказания и за следните нарушения: за нарушение на **чл. 34, §. 3, буква "б" от Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, и на основание - чл. 93в, ал. 11 от Закона за**

автомобилните превози му е наложена глоба, в размер на 500 /петстотин/ лева, и на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата за нарушение на разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 2 от Закона за движението по пътищата във връзка с чл. 6 от Наредба №11 на МРРБ му е наложена глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване на основанията, визирани в НПК по реда на глава 12-та от Административния процесуален кодекс пред Административен съд-гр. Перник в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____